

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. Dita Prouzová:

Strany a stranické systémy v Etiopii pro roce 1974: komparativní analýza etiopského politického stranictví

Téma institucionalizace politických stran a stranického systému v Etiopii, které si autorka vybrala, považuji za dostatečně nosné pro sepsání diplomové práce. Není mi však známo, proč se k němu autorka explicitně nepřihlásila již v názvu své práce, který je poněkud zavádějící hned ze dvou důvodů. (1) Autorka neřeší stranictví, ale institucionalizaci politických stran a stranických systémů, a ačkoliv je stranictví s institucionalizací spojeno, obsahuje ještě celou řadu dalších oblastí (a *vice versa*), kterým se autorka vůbec nezabývá. (2) Fakt, že zkoumá více stran neznámá, že se jedná o komparativní analýzu, neboť pro cíl práce a ani stanové „hypotézy“ není relevantní komparace zjištění, ale „jen“ výsledek analýzy, se kterým už autorka dále nepracuje, což je škoda, jak se ještě zmíním níže.

Hlavním cílem práce je komparativní (sic!) analýza vývoje politického stranictví v Etiopii. Autorka si pro jeho dosažení stanovuje tři téze (nikoliv hypotézy): 1.) *Všechny etiopské parlamentní strany jsou institucionalizované;* 2.) *Etiopský stranický systém je silně institucionalizovaný* 3.) *Institucionalizace etiopských politických stran a stranického systému se pozitivně odráží ve zlepšení etiopské demokracie.*

Zatímco první tézi dle mého názoru fundovaně potvrzuje, u druhé a třetí mám jistě pochybnosti. Druhá téze totiž od počátku neměla smysl, protože je etiopský politický systém (inherentně) nedemokratický a nebylo tudíž možné na základě běžného předvýzkumu předpokládat silnou institucionalizaci stranického systému. Třetí téze je pak ještě problematictější. Jednak je do jisté míry zodpovězena v návaznosti na tu druhou a jednak je pro její (ne)potvrzení nutné zahrnout proměnu v rámci nezávisle proměnné (institucionalizaci), abychom mohli vůbec pozorovat změnu v hodnotě závisle proměnné (míra demokracie). Toho by bylo možné docílit právě diachronní komparací, která by s ohledem na téma práce byla nanejvýš vhodná. Autorka by teprve tak mohla skutečně testovat vztah mezi institucionalizací stran a stranického systému a mírou demokracie, což jí stávající výzkumný design vůbec neumožňuje!

Teoretický rámec práce považuji za adekvátní, byť se autorka nevyvarovala bohužel častého problému přílišného důrazu na nejstarší zdroje, díky kterému pak opomenula zdroje soudobé. Copak se o teorii institucionalizace od roku 2008 (Basedau a Stroh) nic nového nenapsalo? S nedotaženou rešeršní činností souvisí i opomenutí celé řady zdrojů, které se týkají přímo tématu institucionalizace afrických politických stran (Weghorst and Bernhard 2014, Lindberg 2007, Posner and Young 2007, aj.). Velký důraz na minulost v kontrastu s přítomností je ostatně viditelný i z kap. 3.4.3 *Současná politická situace v Etiopii*, kde je ponejvíce citován Asefa z r. 2003, který je v závěru doplněn o informace z roku 2015. Současnost je v dané kapitole zmíněna jen ve vztahu k aktuální pětiletce a autorka se tak vůbec nevěnuje významným změnám, ke kterým v Etiopii v poslední době došlo! K těm se

dostává jen sporadicky v různých částech práce. Nedostatečný důraz na aktuálnost bije do očí i s ohledem na celkově značný a nadlimitní rozsah práce.

Po obsahové stránce musím ještě autorce vytknout nepříliš propracované uvedení do zkoumané problematiky a relevance daného tématu v úvodu a velice stručný závěr, který je po tak obsáhlé práci spíše zklamáním. Co tedy vlastně vyplývá pro budoucnost Etiopie z míry institucionalizace stran a stranického systému?

Po stránce formální je text vcelku zdařilý – je čtivý, přehledný a na dobré úrovni, i když se v něm tu a tam vyskytují chyby (interpunkce, psaní pomlček a spojovníků, absence mezer mezi křestním jménem a příjmením, různá velikost písma, číslování úvodu a závěru atd.)

I přes výše uvedené nedostatky hodnotím práci kladně, a to zejména s ohledem na schopnost autorky vymezit teoretický rámec a metodu, fundovaně popsat zkoumanou problematiku a vyargumentovat výsledky své analýzy. Byť mám ke všemu výše uvedenému své výhrady, jsou směřovány spíše k tomu, že má autorka očividně velký potenciál, který zůstal do jisté míry nevyužit pro ještě kvalitnější výsledek. Práci proto **doporučuji k obhajobě.**

V Českém Meziříčí 3. 8. 2019

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.